

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **H., s. r. o., L., H.**, IČO: X., zast. JUDr. V. P., advokátom, N., H., proti žalovanému: **M., S., B., o zaplatenie 36 996,- eur s prísl.**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 31. 03. 2010 č. k. 7Cob 64/2009-277, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 31. 03. 2010 č. k. 7Cob 64/2009-277 **z a m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti tak, že zamietol návrh na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 36 996,- eur s 15 % úrokom z omeškania od 18. 03. 2000 do zaplatenia. Nepriznal účastníkom náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd prvého stupňa rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 36 996,- eur s 15 % úrokom z omeškania od 18. 03. 2000 do zaplataenia a trovy konania vo výške 10 312,94 eur na účet právneho zástupcu žalobcu. V prevyšujúcej časti návrh žalobcu zamietol.

Predmetom sporu bola úhrada faktúry za dodávku horúcovodnej tepelnej energie na prípravu tepla pre ústredné kúrenie a pre prípravu teplej vody zo zariadenia predávajúceho – žalobcu do zariadenia kupujúceho, právneho predchodcu žalovaného. Išlo o dodávku na základe kúpnej zmluvy zo dňa 02. 01.1998 uzatvorenej medzi žalobcom ako predávajúcim a Okresným úradom v H., v zastúpení Družstvo D. H. ako kupujúcim, pričom D. H. vo veci konalo na základe mandátnej zmluvy zo dňa 11. 12. 1997.

Súd I. stupňa neuznal za dôvodnú námietku žalovaného, že v spore nie je pasívne legitimovaný, sporná suma fakturovaná Družstvu D. v H. Usúdil, že Družstvo D. konalo na základe mandátnej zmluvy menom žalovaného.

Odvolačí súd vychádzal zo zistenia, že faktúra za dodávku tepla bola vystavená odberateľom tepla IČO X., kúpna zmluva z 02. 01. 1998 bola uzavretá kupujúcim s tým, istým IČO aj prílohu č.1 k tejto zmluve uzatváral kupujúci s IČO X., teda Družstvo D. H.

Odvolačí súd ďalej zistil, že medzi Okresným úradom H. ako mandantom a mandatárom Družstvo D. H. bola uzatvorená mandátna zmluva č. 01/XII/97 – HE – OU dňa 11. 12. 1997. Z tejto zmluvy, ktorá je označená ako mandátna zmluva, vyplýva, že predmetom zmluvy je správa, obsluha a prevádzka tepelno-technických zariadení vo vlastníctve mandanta. Medzi mandantom a mandatárom v dohodnutých podmienkach uvedenej zmluvy je v časti IV. Cena a platobné podmienky v bode 4.5., že mandant sa zaväzuje uhrádzať splátky za poskytované služby v súlade s predmetom zmluvy v dohodnutých termínoch. Vo Všeobecných ustanoveniach v časti V. uvedenej zmluvy v bode 5.1. mandatár pre potreby mandanta spracováva 2 x ročne správu o stave tepelného hospodárstva. Uvedené správy sa spracovávajú vždy k 15. 04. a 15. 09. príslušného roku. V časti VI. V bode 6.3. bolo dohodnuté, že za neplatenie vzájomnej fakturácie a iných dohodnutých finančných plnení zo strany obidvoch partnerov vzniká postihnutej strane právo na penále vo výške 2,5 promile za deň z fakturovanej čiastky. Zmluvní partneri sa zaväzujú

toto penále zaplatiť do 5 dní odo dňa uplatnenia si tohto nároku druhou stranou a to za predpokladu, že tento nárok je oprávnený.

Z vykonaného dokazovania odvolací súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným nebol uzavretý zmluvný vzťah. Z dôkazov vykonaných pred súdom prvého stupňa, ako aj z prednesov účastníkov, odvolací súd usúdil, že zmluvný bol uzavretý medzi žalobcom a Družstvom D. H. Z kúpnej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi Družstvom D. H. a žalobcom jednoznačne vyplýva, že túto zmluvu podpísal zástupca Družstva D. H. Z tejto zmluvy vyplýva, že žalobca si plnil dohodnuté povinnosti vo vzťahu k Družstvu D. H. s uvedením IČO, ktoré patrilo Družstvu D. H.

Odvolací súd uznal za nesporné, že medzi Okresným úradom H. a Družstvom D. H. bola uzavretá zmluva pomenovaná ako mandátna zmluva. Táto zmluva bola uzavretá vo vzťahu na plnenie povinností medzi uvedenými zmluvnými subjektami a nevzťahovala sa na tretiu osobu.

Aj zo zmluvy o prevzatí dlhu odvolací súd zistil, že zmluvný vzťah bol len medzi žalobcom a Družstvom D. H. čo vyplýva z obsahu zmluvy o prevzatí dlhu, kde veriteľ, t. j. žalobca dával súhlas k prevzatiu dlhu.

Rovnako ďalší dôkaz vykonaný pred súdom prvého stupňa a to záznam z rokovania o energetickej situácii a dodávky TÚV a tepla na vykurovanie konaného dňa 11. 09. 2000 medzi účastníkmi H., s. r. o., H., C. a. s., H. a Okresným úradom H. svedčí v prospech žalovaného. Žalobca viedol spornú pohľadávku, voči Družstvu D. a nie voči Okresnému úradu v H. Toto zistenie sa opiera o zápis pod bodom D/, kde sa konštatuje, že Okresný úrad H. uhradil zálohové faktúry v plnom rozsahu a tieto budú predmetom vyúčtovania, ktoré musí vykonať dodávateľ Družstvo D. H.

Z uvedeného odvolací súd vyvodil, že Okresný úrad H. uhradil sumu 1 114 541,- Sk Družstvu D. H. a Družstvo D. malo povinnosť zaplatiť žalobcovi uvedenú pohľadávku.

Odvolací súd sa vysporiadaval aj s konkurzným konaním vedeným voči Družstvu D. H. na Krajskom súde v Košiciach. Právny zástupca žalobcu uviedol, že všetky pohľadávky vedené za Družstvo D. H. boli uplatnené v konkurznom konaní, t. j. aj sporná pohľadávka.

V konkurznom konaní bol žalobca neúspešný, preto si uplatnil pohľadávka voči konečnému odberateľovi, t. j. žalovanému.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 2 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania oprel o ust. § 238 ods. 1 O. s. p. a odôvodnil ho nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Uvádza, že si spornú sumu uplatnil voči žalovanému ako konečnému a skutočnému odberateľovi (jeho školy), voči ktorému jedine mal vecný predpoklad prejaviť vôľu byť v záväzkovom vzťahu s dodávateľom zmluvného predmetu plnenia - energie a povinného zaplatiť úhradu za jej odber. Za účastníka tohto vzťahu nemožno podľa neho považovať osobu, ktorá účastníka zastupovala - Družstvo D. H.

Tvrdí, že spornú kúpnu zmluvu podpísalo Družstvo D. H. na základe splnomocnenia zo dňa 01. 01. 1998. S obsahom mandátnej zmluvy zo dňa 11. 12. 1997 sa oboznámil až v priebehu konania.

Namieta, že Družstvo D. H. nemohol byť kupujúcim - konečným odberateľom v zmysle zák. č. 70/1998 Z. z. ani ho nemožno považovať za správcu podľa zák. č. 182/1993 Z. z. a preto nemohol byť ani kupujúcim v spornej kúpnej zmluve, hoci za kupujúceho robil rozúčtovania a uhrádzal faktúry. Aj zmluvou o prevzatí dlhu zo dňa 31. 03. 1999 si žalobca chcel zaistiť úhradu za teplo priamym odberateľom.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobcovmu dovolaniu namieta, že Družstvo D. H. nemalo od právneho predchodcu žalovaného splnomocnenie potrebné na uzavretie kúpnej zmluvy jeho menom, preto je kupujúcim Družstvo D. H. Potvrďuje to podľa jeho mienky aj zmluva o prevzatí dlhu zo dňa 31. 03. 1999. Tvrdí, že právny predchodca žalovaného touto zmluvou neprevzal záväzok, ktorý je predmetom sporu. Podľa neho uvedená zmluva o prevzatí dlhu nebola potrebná ak žalobca považoval za zaviazaného z kúpnej zmluvy právneho predchodcu žalovaného.

Odvolaáva sa aj na záznam z rokovania o energetickej situácii zo dňa 01. 09. 2000, v ktorom účastníci, že sporná pohľadávka je pohľadávka žalobcu voči Družstvu D. a vzájomný odsúhlasený záväzok je nulový.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po zistení, že dovolanie je prípustné podľa § 238 ods. 1 O. s. p. prejednal dovolanie žalobcu podľa § 243a ods. 1 po bodkočiarku O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu v súlade s ust. § 242 ods. 1 prvá veta O. s. p. a dospel k záveru, že je správne a v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. náležite odôvodnené.

Čo do spornej kúpnej zmluvy odvolací súd správne uzavrel, že právny predchodca žalovaného nebol jej účastníkom, ale bolo ním Družstvo D. H. Vychádzal pritom dôvodne z identifikačného čísla uvedeného pri kupujúcom aj na faktúre za dodávku tepelnej energie. Odvolací súd tiež správne usúdil, že zmluva uzatvorená medzi právnym prechodcom žalovaného Okresným úradom H. a Družstvom D. H. dňa 11. 12. 1997, pomenovaná ako mandátna sa týkala správy, obsluhy a prevádzky tepelne-technických zariadení vo vlastníctva mandanta, teda právneho predchodcu žalovaného nevzťahovala sa na tretieho účastníka. Odvolací súd opodstatnene a správne aj zo zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 31. 03. 1999 vyvodil, že zmluvný vzťah bol len medzi žalobcom a Družstvom D. H. a správne a dôvodne k tomuto záveru dospel aj z posúdenia záznamu z rokovania o energetickej situácii a dodávke TÚV a tepla na vykurovanie zo dňa 11. 09. 2000.

Pokiaľ ide o uvedený záznam z rokovania zo dňa 11. 09. 2000, ktorý podpísal aj žalobca, rokovanie sa týkalo aj odsúhlasenia záväzkov právneho predchodcu žalovaného voči žalobcovi k 31. 07. 2000. V čl. 1/D/ sa uvádza OÚ v zast. Družstvo D. H. – 1 114 541,00 Sk, tento záväzok je uplatnený ako pohľadávka H. s. r. o., H. voči Družstvu D., ktorý vznikol za účtovné obdobie 1-5/99 OÚ H. uhradil zálohové platby v plnom rozsahu –potom zostatok 0,-Sk odsúhlasený záväzok.

Na tomto základe dovolací súd, keďže nezistil ani vady konania pre ktoré by bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť, dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 1 O. s. p. zamietol.

Úspešnému žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutie riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. júna 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Helena Farkašová